

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over bevisbyrde og dokumentation i kontrolafgiftssager

Operatørens bevisbyrde, fotodokumentation og processuel skadevirkning ved Parkeringsklagenævnet og domstolene

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 10 afgørelser · 1980-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Når en parkant bestrider en kontrolafgift pålagt på et offentligt tilgængeligt privat parkeringsområde, prøver Parkeringsklagenævnet på skriftligt grundlag, om afgiften er pålagt med rette. Denne praksisoversigt samler bevisbyrde- og dokumentationskravene i kontrolafgiftssager: operatørens pligt til at dokumentere overtrædelsen med foto af køretøj, skiltning og tidspunkt, den processuelle skadevirkning af manglende bevissikring (bl.a. ikke-sikret videoovervågning) og vægten af parkantens egen dokumentation for gyldig billet eller korrekt betaling. Praksis hviler på færdselslovens § 122 c-d, bekendtgørelsen om kontrolafgifter på private parkeringsområder og de almindelige bevisprincipper i retsplejeloven, sådan som de er anvendt af forbrugernævnene og af byretterne, når nævnssager indbringes for domstolene. Oversigten afgrænser sig fra de materielle vilkår om skiltning og betaling samt nævnets kompetence, der behandles i særskilte oversigter.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren kan dokumentere overtrædelsen – bekendtgørelsen forudsætter, at afgiftsmeddelelsen angiver det overtrådte vilkår, tid og sted for observationen, køretøjets registreringsnummer og de øvrige væsentlige faktiske oplysninger, der er lagt til grund.
- 02** Parkeringsklagenævnet placerer bevisbyrden for, at kontrolafgiften er pålagt med rette, hos operatøren, fordi det er operatøren, der råder over og kontrollerer bevissikringen.
- 03** Parkeringsklagenævnet accepterer parkantens dokumentation for gyldig billet eller korrekt betaling, når den er konkret og troværdig – fx app-kvittering, kontoudtog eller foto af billet i forruden.
- 04** Parkeringsklagenævnet afviser at opretholde en kontrolafgift, hvis operatørens dokumentation er mangelfuld, modstridende eller ikke kan godtgøre overtrædelsen på skriftligt grundlag.
- 05** Manglende sikring af eksisterende videoovervågning, der kunne have belyst overtrædelsen, tillægges processuel skadevirkning for operatøren (Retten i Kolding, BS-39247/2020).

- 06** En parkeringsvagts forklaring, der alene henviser til "normal procedure" uden konkret erindring om den enkelte parkering, tillægges begrænset bevisværdi over for parkantens troværdige forklaring (fogedretspraksis FS-20580/2007 og FS-19215/2007).
- 07** Den part, der råder over muligheden for at sikre bevis (kvittering, registrering eller video), bærer risikoen, når et sådant system mangler eller ikke benyttes – et princip forbrugernævnene anvender konsekvent.
- 08** Domstolene anvender processuel skadevirkning konkret og ikke automatisk: der skal være en reel bevismæssig uklarhed, som den manglende medvirken kunne have afklaret (Højesterets dom af 18. maj 2020).

Retsgrundlaget og Parkeringsklagenævnets prøvelse af kontrolafgifter

§ 1

Parkering på et offentligt tilgængeligt privat område er som udgangspunkt et **rent privatretligt anliggende**. Når en bilist parkerer på et privat areal, antages det i forarbejderne, at bilisten stiltiende accepterer de opstillede parkeringsrestriktioner – kontrolafgiften hviler dermed på et aftaleretligt grundlag. Det er en betingelse for overhovedet at kunne pålægge en kontrolafgift, at dette tydeligt er tilkendegivet på stedet, jf. [færdselsloven § 122 c, stk. 1](#), og at den, der pålægger afgiften, er tilmeldt klagenævnet og tydeligt har vejledt om klageadgangen, jf. [§ 122 c, stk. 2](#). Klagenævnet – Parkeringsklagenævnet – er oprettet af branchen i medfør af [§ 122 d](#).

Klagenævnet blev indført for at "forbedre borgernes retssikkerhed ved bl.a. at oprette et uvildigt privat klagenævn for parkeringsafgifter pålagt på offentligt tilgængeligt privat område, således at borgerens adgang til at få prøvet en afgifts retmæssighed lettes" (forarbejderne til **lov om ændring af færdselsloven (oprettelse af klagenævn) af 9. juni 2017**). Lovgiver forudså samtidig, at oprettelsen af nævnet ville stille større krav til operatørerne:

"Etablering af klagenævnet vil ligeledes medføre visse administrative konsekvenser for parkeringsselskaberne, idet retmæssigheden af afgiftspålæg må formodes at blive prøvet i større udstrækning end hidtil. Dette stiller større administrative krav for selskaberne ... og kan også betyde, at der indirekte vil blive stillet større krav til selskabernes dokumentation for retmæssigheden af afgiftspålæg."

Nævnet foretager en **skriftlig bevisvurdering** og prøver fuldt ud, om kontrolafgiften er pålagt med rette på det aftaleretlige grundlag – dvs. både om der er skiltet korrekt, og om den påståede overtrædelse faktisk er begået. Prøvelsen tager udgangspunkt i den dokumentation, operatøren har lagt til grund, sammenholdt med parkantens indsigelser og beviser.

De samme prøvelses- og bevisbyrdeprincipper er anvendt af Forbrugerklagenævnet, der efter forarbejderne behandler klager over parkeringsafgifter, hvor beløbet overstiger 1.000 kr. Forbrugerklagenævnet har i kontrolafgiftssager fastslået, at det påhviler den, der pålægger afgiften, at have stillet den fornødne information til rådighed: i [Forbrugerklagenævnets sag 2006-511/7-72](#) blev en kontrolafgift nedsat og delvis ophævet, fordi informationen om afgiftens størrelse var misvisende, og fordi kravet til billettering ikke fremgik tilstrækkelig tydeligt, og i [01-08-6627](#) bortfaldt afgiften, fordi udstederen ikke kunne bevise, at den fornødne information var givet ved aftalens indgåelse.

LOV

[Færdselsloven § 122c, stk. 1, 2](#)
[Færdselsloven § 122d](#)

PRAKSIS

Forbrugerklagenævnet · Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet manglende information om brug af pensionistkort 26.05.2009

Forbrugerklagenævnet · Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet mangelfuld skiltning om zoneregler i metroen 19.12.2007

§ 2 Operatørens bevisbyrde og dokumentationskravene i bekendtgørelsens § 2

Når kontrolafgiften hviler på en (stiltiende) aftale, er det efter almindelige bevisbyrde regler **operatøren**, der som den part, der gør kravet gældende, må godtgøre, at parkanten har overtrådt parkeringsvilkårene. Den dokumentation, operatøren skal kunne fremlægge, er reguleret i [bekendtgørelsen § 2](#), hvorefter meddelelsen om kontrolafgift skal indeholde:

"1) Hvilket eller hvilke parkeringsvilkår der er overtrådt, 2) tid og sted for observationen samt køretøjets registreringsnummer, 3) andre væsentlige faktiske oplysninger, der er lagt til grund ved pålæg af kontrolafgiften, 4) fristen for betaling af kontrolafgiften, og 5) hvortil indsigelser over kontrolafgiften kan rettes."

Meddelelsen skal desuden være skriftlig og anbringes synligt på køretøjet eller overgives til føreren, jf. [§ 1](#). Disse krav udgør i praksis operatørens bevisgrundlag: tid og sted for observationen, registreringsnummeret og det overtrådte vilkår er netop de oplysninger, fotodokumentationen skal underbygge. Kan operatøren ikke knytte en troværdig observation til disse oplysninger, er overtrædelsen ikke godtgjort.

Forbrugernævnenes faste praksis viser, hvor konsekvent bevisbyrden placeres hos den erhvervsdrivende/operatøren, og at **utilstrækkelig eller modstridende dokumentation ikke løfter byrden**:

Afgørelse	Hvem bar bevisbyrden	Udfald
Forbrugerklagenævnet 1999-4041/7-44	Den erhvervsdrivende – for at en aftale var indgået	Ingen dokumentation fremlagt → forbruger fritaget
Forbrugerklagenævnet 2003-650/7-308	Den erhvervsdrivende – for et faktisk forhold (tilbagebetaling)	Fremlagte bilag var utilstrækkelige → forbruger fik medhold
Forbrugerklagenævnet 01-08-6627	Udstederen af kontrolafgiften – for at information var givet	Kunne ikke bevises → kontrolafgift bortfaldt

I [Forbrugerklagenævnet 1999-4041/7-44](#) udtalte nævnet princippet klart:

"Det påhviler den erhvervsdrivende at bevise, at der er indgået en gyldig aftale ... Bevisbyrden for kontraktens eksistens ligger således hos virksomheden."

Da virksomheden trods gentagne opfordringer ikke fremlagde dokumentation, var bevisbyrden ikke løftet. Overført på kontrolafgiftssager betyder det, at operatøren må kunne dokumentere både skiltningen (aftalegrundlaget) og selve overtrædelsen – kan operatøren det ikke, opretholdes afgiften ikke.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1](#)
[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

PRAKSIS	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet manglende information om brug af pensionistkort	26.05.2009
	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i klage over manglende dokumentation for tilbagebetaling af købesum for reol	22.06.2005
	Forbrugerklagenævnet · Krav om betaling for ubestilte blade afvist på grund af manglende bevis for aftale	31.12.2000

§ 3 Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på i den skriftlige bevisvurdering

Parkeringsklagenævnet behandler klager på skriftligt grundlag, og **operatørens fotodokumentation er det centrale bevis**. Nævnet lægger i den skriftlige bevisvurdering vægt på fotos, der konkret viser køretøjet (registreringsnummer), den relevante skiltning og tidspunktet for observationen, jf. de oplysninger, afgiftsmeddelelsen efter [bekendtgørelsen § 2](#) skal indeholde. Et gennemgående mønster er:

- **Foto af køretøj og placering** har afgørende betydning for, om overtrædelsen (fx parkering uden for afmærket bås eller på reserveret plads) kan fastslås.
- **Foto af skiltning** dokumenterer, at vilkåret var tilkendegivet det pågældende sted, jf. [§ 122 c, stk. 1](#) og skiltningskravene i [bekendtgørelsen § 4](#).
- **Tidsangivelse** er afgørende, hvor afgiften vedrører tidsbegrænset parkering eller manglende/udløbet betaling.

Vurderingen sker efter princippet om **fri bevisbedømmelse**, jf. [retsplejelovent § 344, stk. 1](#). Et bærende synspunkt i forbrugernævnets praksis – og den naturlige følge af, at operatøren råder over bevissikringen – er, at **den, der kontrollerer muligheden for at sikre bevis, bærer risikoen, hvis beviset mangler**. Det fremgår tydeligt af [Forbrugerklagenævnets afgørelse om returnering af en lejet videofilm](#), hvor nævnet lagde bevisbyrden på den erhvervsdrivende:

"Da det kun er den erhvervsdrivende, der har mulighed for at indrette et system, som sikrer kunderne en kvittering for aflevering, er det også den erhvervsdrivendes ansvar, når et sådant system mangler."

Dette risikoplaceringsprincip er kernen i kontrolafgiftssagernes bevisvurdering: operatøren har enekontrol over fotoudstyr, parkeringsvagtens registreringer og en eventuel videoovervågning, og uklarheder, der skyldes mangelfuld bevissikring, falder derfor tilbage på operatøren – jf. også [Forbrugerklagenævnet 2003-650/7-308](#), hvor nævnet fremhævede, at den erhvervsdrivende "nemt kunne have afkrævet ... en kvittering", og derfor ikke kunne vælte den manglende dokumentation over på modparten.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

[Retsplejelovent § 344, stk. 1](#)

PRAKSIS	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i klage over manglende dokumentation for tilbagebetaling af købesum for reol	22.06.2005
	Forbrugerklagenævnet · Bevisbyrde ved aflevering af lejet videofilm i forretnings brevkasse	01.01.1980

§ 4 Manglende bevissikring og processuel skadevirkning for operatøren

Det skarpeste udslag af, at operatøren bærer risikoen for bevissikringen, er den **processuelle skadevirkning** ved manglende sikring af bevis, der reelt fandtes. I en byretssag fra Retten i Kolding tillagde retten det processuel skadevirkning for operatøren, at en **eksisterende videoovervågning ikke var blevet sikret**, selv om den kunne have belyst den påståede overtrædelse – operatøren havde haft muligheden for at sikre det afgørende bevis, men undladt det, og uklarheden faldt derfor ud til parkantens fordel (**Retten i Kolding, BS-39247/2020**).

Dette er en anvendelse af de almindelige civilprocessuelle principper i **retsplejeloven § 344**, som domstolene anvender, når en nævnssag indbringes som småsag, jf. retsplejelovens kapitel 39:

"Stk. 2. Er en parts erklæringer ... uklare eller ufuldstændige, eller undlader han ... at efterkomme modpartens opfordringer, kan retten ved bevisbedømmelsen tillægge dette virkning til fordel for modparten.

Stk. 3. Undlader en part at efterkomme rettens opfordringer til at føre bevis ..., kan retten ved bevisbedømmelsen tillægge dette virkning til fordel for modparten."

En part kan tilsvarende pålægges at fremlægge dokumenter under sin rådighed (partsedition) efter **retsplejeloven § 298**, hvis manglende efterkommelse udløser samme skadevirkning. Højesteret har behandlet sontringen mellem parts- og tredjemandsedition og den processuelle skadevirkning i **BS-27428/2025-HJR**, hvor det blev fastslået, at en parts manglende fremlæggelse alene udløser processuel skadevirkning efter §§ 298 og 344 (modsat vidnetvang ved tredjemandsedition).

Processuel skadevirkning indtræder dog ikke automatisk. Højesteret præciserede i dommen af 18. maj 2020, **BS-14032/2018-HJR**, at der skal være en reel bevismæssig uklarhed, før manglende medvirken får virkning:

"Der er således ikke ... skabt en sådan tvivl ..., at der er grund til at tillægge det processuel skadevirkning, at de ikke fuldt ud har imødekommet ... opfordringer ..., herunder om at fremlægge ... dokumentation."

Overført på kontrolafgiftssager betyder det, at operatørens manglende sikring af video, fotos eller andet bevis kun slår igennem som skadevirkning, hvor det manglende bevis kunne have afklaret en relevant tvivl – hvilket netop var tilfældet i **BS-39247/2020**, hvor videoovervågningen kunne have vist det faktiske hændelsesforløb.

LOV	Retsplejeloven § 298	Retsplejeloven § 344, stk. 2, 3
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om tredjemandsedition fra Danske Bank i erstatningssag mod tidligere administrerende direktør	13.11.2025
	Højesteret · Forbrugerstatus ved gearret valutahandel og gyldigheden af værnetingsaftaler efter EU-domsforordningen	18.05.2020

§ 5 Parkantens egen dokumentation og vægten af parkeringsvagtens forklaring

Selv om operatøren bærer bevisbyrden for overtrædelsen, har parkantens egne beviser stor betydning for udfaldet. Parkeringsklagenævnet lægger vægt på parkantens **konkrete og troværdige dokumentation** for, at parkeringen var lovlig – fx kvittering eller app-kvittering for betalt parkering, kontoudtog, der viser betaling på det relevante tidspunkt, korrekt indstillet/synlig p-billet eller p-skive, eller foto af billet i forruden og

af skiltningen. Når parkanten fremlægger sådan dokumentation, og operatørens fotos ikke modbeviser den, opretholdes afgiften ikke.

Et centralt mønster fra fogedrets-/byretspraksis vedrører **parkeringsvagtens forklaring**. I to ældre pantefogedsager blev parkeringsvagtens vidneudsagn, der alene henholdt sig til "normal procedure" uden konkret erindring om den enkelte parkering, tillagt begrænset bevisværdi over for parkantens troværdige forklaring om, at billetten var gyldig/synlig – og udlæggene blev ophævet (**fogedretssagerne FS-20580/2007 og FS-19215/2007**). Et standardiseret udsagn om sædvanlig fremgangsmåde kan altså ikke i sig selv løfte bevisbyrden, når det står over for en konkret og sammenhængende forklaring fra parkanten. Det samme mønster ses i forbrugernævnspraksis, hvor afvigelse fra en operatørs egen faste, dokumenterede procedure tæller imod operatøren – i [Forbrugerklagenævnet 01-08-8720](#) lagde nævnet vægt på, at den faste procedure (stempling) ikke var fulgt, og lagde derfor parkantens version til grund.

Dokumentationskravet går dog begge veje. Hvor det er parkanten, der gør et faktum gældende, som kun parkanten kan dokumentere, kan **fotos alene være utilstrækkelige**, hvis en nærmere vurdering er nødvendig. I [Forbrugerklagenævnet 14/02473](#) kunne forbrugeren ikke løfte sin bevisbyrde, fordi den sagkyndige vurdering ikke kunne foretages alene på grundlag af fremsendte fotos. På samme måde må parkanten sikre sig konkret dokumentation (kvittering, app-historik, kontoudtog) frem for blot at henvise til, at der "plejer" at være betalt.

LOV	Retsplejeloven § 344, stk. 1	
PRAKSIS	Forbrugerklagenævnet · Afgørelse i sag om barnevogn efter tyveri: Manglende mulighed for undersøgelse af barnevogn	12.05.2015
	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i sag om annulleret møbelkøb grundet manglende dokumentation for udlevering	20.08.2009

§ 6 Sagsgang, prøvelse og forholdet til domstolene

Klage over en privat kontrolafgift behandles af Parkeringsklagenævnet på skriftligt grundlag. Det er en gyldighedsbetingelse, at operatøren er **tilmeldt klagenævnet** og tydeligt har vejledt om klageadgangen, da afgiften blev pålagt, jf. [færdselsloven § 122 c, stk. 2](#); efter forarbejderne er kontrolafgifter, der efter den 1. juli 2018 pålægges af en operatør, som ikke er tilmeldt nævnet og ikke vejleder om klageadgangen, **ugyldige**. Nævnets prøvelse supplerer – men afskærer ikke – adgangen til domstolene: parkanten kan vælge at gå direkte til de almindelige domstole, hvor sagerne som udgangspunkt behandles efter reglerne om småsager i retsplejelovens kapitel 39, eller (hvor afgiften overstiger 1.000 kr.) til Forbrugerklagenævnet.

Det er navnlig ved den efterfølgende domstolsprøvelse, at bevisbyrde- og bevissikringsspørgsmålene afgøres med fuld bevisførelse, herunder vidneforklaringer fra parkeringsvagt og parkant. Det er her, principperne om processuel skadevirkning efter [retsplejeloven § 344](#) får konkret betydning – som i **Retten i Kolding, BS-39247/2020**, hvor manglende sikring af videoovervågning faldt tilbage på operatøren, og i **fogedretssagerne FS-20580/2007 og FS-19215/2007**, hvor parkeringsvagtens standardforklaring ikke kunne bære udlægget. Forarbejdernes forventning om "større krav til selskabernes dokumentation for retmæssigheden af afgiftspålæg" realiseres altså både i nævnets skriftlige bevisvurdering og i domstolenes efterprøvelse.

De materielle krav til selve skiltningen og til betaling/p-skive behandles i [praksisoversigten om skiltning, indkørsel og plads](#) og [praksisoversigten om betaling, app og billet](#), mens nævnets kompetence og proces

er behandlet i [praksisoversigten om Parkeringsklagenævnets kompetence og proces](#). Den generelle digitale bevisførelse i straffesager behandles i [praksisoversigten om digital bevisførelse og mobildata](#).

LOV

Færdselsloven § 122c, stk. 2

Retsplejeloven § 344

PRAKSIS

Forbrugerklagenævnet · Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet mangelfuld skiltning om zoneregler i metroen

19.12.2007

§ 7 Sammenfatning – bevisbyrde og dokumentation i kontrolafgiftssager

Bevisbyrden for, at en kontrolafgift er pålagt med rette, ligger hos **operatøren**. Det følger af, at afgiften hviler på et aftaleretligt grundlag, at operatøren gør kravet gældende, og at det er operatøren, der råder over bevissikringen. Bekendtgørelsens § 2 definerer det dokumentationsgrundlag, operatøren skal kunne fremlægge – det overtrådte vilkår, tid og sted for observationen og køretøjets registreringsnummer – og Parkeringsklagenævnets skriftlige bevisvurdering tager udgangspunkt i operatørens fotodokumentation af køretøj, skiltning og tidspunkt.

De gennemgående mønstre kan sammenfattes således:

- **Operatøren skal kunne godtgøre overtrædelsen.** Mangelfuld, modstridende eller utilstrækkelig dokumentation løfter ikke bevisbyrden, og afgiften opretholdes da ikke (jf. forbrugernævnenes faste praksis, fx [1999-4041/7-44](#)).
- **Manglende bevissikring rammer operatøren.** Den, der kontrollerer muligheden for at sikre bevis, bærer risikoen – og undladelse af at sikre eksisterende videoovervågning tillægges processuel skadevirkning (**Retten i Kolding, BS-39247/2020**; jf. [retsplejeloven § 344](#)).
- **Standardforklaringer vejer lidt.** Parkeringsvagtens henvisning til "normal procedure" uden konkret erindring viger for parkantens troværdige forklaring (**FS-20580/2007** og **FS-19215/2007**).
- **Parkantens konkrete dokumentation er afgørende for medhold.** Kvittering, app-historik, kontoudtog eller foto af billet/skiltning, der er konkret og troværdig, fører til, at afgiften bortfalder; løse henvisninger uden dokumentation gør ikke (jf. [14/02473](#)).
- **Processuel skadevirkning er konkret, ikke automatisk.** Den indtræder, hvor det manglende bevis kunne have afklaret en reel uklarhed (Højesterets dom af 18. maj 2020, **BS-14032/2018-HJR**).

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

Retsplejeloven § 344

PRAKSIS

Højesteret · Forbrugerstatus ved gearret valutahandel og gyldigheden af værnetingsaftaler efter EU-domsforordningen

18.05.2020

Forbrugerklagenævnet · Afgørelse i sag om barnevogn efter tyveri: Manglende mulighed for undersøgelse af barnevogn

12.05.2015

Forbrugerklagenævnet · Krav om betaling for ubestilte blade afvist på grund af manglende bevis for aftale

31.12.2000

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2	Færdselsloven § 122c
Færdselsloven § 122d	Retsplejeloven § 298
Retsplejeloven § 344	stk. 2

MATERIALE Citerede afgørelser

9 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 2

13.11.2025	Højesterets kendelse om tredjemandsedition fra Danske Bank i erstatningssag mod tidligere administrerende direktør	bs-27428-2025-hjr-og-bs-2746
18.05.2020	Forbrugerstatus ved gearet valutahandel og gyldigheden af værnetingsaftaler efter EU-domsforordningen	bs-14004-2018-hjr

FORBRUGERKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 7

12.05.2015	Afgørelse i sag om barnevogn efter tyveri: Manglende mulighed for undersøgelse af barnevogn	14/02473
20.08.2009	Forbruger fik medhold i sag om annulleret møbelkøb grundet manglende dokumentation for udlevering	01-08-8720
26.05.2009	Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet manglende information om brug af pensionistkort	01-08-6627
19.12.2007	Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet mangelfuld skiltning om zoneregler i metroen	2006 - 511/7-72
22.06.2005	Forbruger fik medhold i klage over manglende dokumentation for tilbagebetaling af købesum for reol	2003-650/7-308
31.12.2000	Krav om betaling for ubestilte blade afvist på grund af manglende bevis for aftale	1999-4041/7-44
01.01.1980	Bevisbyrde ved aflevering af lejet videofilm i forretnings brevkasse	